

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 598/2023
20.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Гавриловић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Љиљана Бањац, адвокат из ..., ради утврђења, решавајући сукоб стварне надлежности између Апелационог суда у Београду и Вишег суда у Београду, у седници одржаној 20.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби тужене против пресуде Првог основног суда у Београду П 15171/15 од 10.01.2019. године, стварно је надлежан Апелациони суд у Београду.

Образложење

Виши суд у Београду се решењем Гж 3168/19 од 15.06.2023. године, огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалби тужене изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 15171/15 од 10.01.2015. године, и предмет уступио Апелационом суду у Београду као стварно надлежном суду, наводећи да се ради о спору који је у вези са непокретности.

Апелациони суд у Београду није прихватио надлежност и предмет је уз акт Гж 5575/23 од 02.11.2023. године доставио Врховном суду, ради решавања насталог сукоба надлежности, наводећи да је предмет тужбеног захтева чинидба, те имајући у виду да је вредност предмета спора 10.000,00 динара, то се у конкретном ради о спору мале вредности у смислу одредбе члана 468. став 1. Закона о парничном поступку.

Решавајући негативни сукоб стварне надлежности у смислу члана 22. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), Врховни суд је оценио да је за одлучивање о жалби тужене надлежан Апелациони суд у Београду.

У конкретном случају предмет тужбеног захтева је заштита својинских права на непокретности и неосновано узнемиравање власника непокретности на основу члана

42. став 1. Закона о основама својинскоправних односа, тако да је предметни спор - спор о непокретности. Одредбом члана 469. ЗПП прописано је да се не сматрају споровима мале вредности, у смислу одредаба ове главе, спорови о непокретностима, спорови из радних односа и спорови због сметања државине.

У ситуацији када је предмет спора непокретност, који спор се у смислу члана 469. ЗПП не може сматрати спором мале вредности, тада је за одлучивање о надлежности судова у овој спорној ситуацији потребно применити члан 26. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова, на чију примену упућује одредба члана 469. ЗПП, тако да о жалби на пресуду донету у овом поступку, одлучује апелациони суд.

Имајући у виду да се у конкретном случају непокретности налази у Београду, КО Стари град, то је за одлучивање по жалби тужене, изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 1571/15 од 10.01.2019. године, сагласно члану 26. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова, у вези са чланом 6. тачка 1. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава, стварно надлежан Апелациони суд у Београду.

Из наведених разлога, применом члана 22. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**